

Boldog Özséb

Zarándoklat az ősi Magyar Pálos Rend megújulásáért, Szent Koronánk uralkodásáért és

drága hazánk, Magyarország újjászületéséért

Szent zarándoklatra hívunk minden tiszta szívű, a Szent Szellemre nyitott magyar testvért 2006.

Boldog Özséb

Zarándoklat az ősi Magyar Pálos Rend megújulásáért, Szent Koronánk uralkodásáért és

drága hazánk, Magyarország újjászületéséért

Szent zarándoklatra hívunk minden tiszta szívű, a Szent Szellemre nyitott magyar testvért 2006. január 20-21-ére, Pilisszántóra, Boldog Özséb sírjához, halálának évfordulóján ahol közös imával, engeszteléssel, virrasztással és liturgiával kérjük a magyar szenteket (köztük Boldog Özsébet), az összes pálos remetét és Nagyboldogasszonyunkat, Szép Szűz Máriát, a

Szent Szellem által, hogy járjanak közben a mi Urunknál, Jézus Krisztusnál, a Világ Királyánál, hogy mentse meg hazánkat a halálos veszedelemtől, gyűjtsa meg újra a remény lángját és támassza fel az ősi Magyar Pálos Rendet.

A Magyar Pálos Rend rövid története

Boldog Özséb - a tatárjárást követően, látva édes hazánk romlását - 1250-ben esztergomi kanonikként a Pilis hegyeibe vonult remeteségbe. A Kárpát-medence hegységeiben (így a Mecsekben is) már régóta éltek remeték, akiknek a szellemisége részben az egyiptomi sivatagi atyákra, részben pedig a szkíta táltos hagyományra vezethető vissza. Boldog Özséb a Pilisben látomásban részesült, ezért összegyűjtötte a szétszórta élő remeteket, majd a mai Pilisszántó mellett templomot épített. Az egyetlen magyar alapítású szerzetesrend védőszentjévé az egyiptomi Thébai Remete Szent Pált választotta. A Szentszék 1308-ban hivatalosan is engedélyezte - pápai fennhatóság alatt - a rend működését Szent Ágoston regulája szerint, és egyben engedélyezte számukra a fehér ruha viselését, amelyet a lovagi hagyományokkal együtt - a közben megszüntetett - Templomosoktól vettek át.

A Rend ezután töretlenül fejlődött egészen a török megszállásig, virágkora a XV. századra tehető, amikor Európában és a világon 8 provinciában kb. 300 kolostoruk volt, amelyekben átlagosan 10-12 szerzetes élt. A török hódoltság korának harcaiban fokozatosan felőrlődtek, a Rend Budaszentlőrincen lévő központját a törökök feldúlták, így a központ a Felvidékre került. Ennek az időszaknak kiemelkedő alakja volt Martinuzzi Fráter György bíboros, esztergomi érsek.

Buda visszafoglalását követően a Pálos Rend ismét fejlődésnek indult - a szerzetesek kiemelkedő eredményeket értek el a tudományok és az irodalom területén (pl. Verseggy Ferenc, Ányos Pál és Virág Benedek) -, amíg II. József 1786-os minden tekintetben jogtalan rendeletével meg nem szüntette. II. József nem volt a Szent Koronával megkoronázva, így nem tekinthető magyar királynak, ráadásul a Rend életébe csak a pápának lett volna joga beleszólni. 1784-ben a Magyar Pálos Rend működésével párhuzamosan a pápa a lengyel király kérésére önálló Lengyel Pálos Kongregációt hozott létre Czestochowa központtal, melyet még Nagy Lajos magyar király alapított. Ez utóbbi azonban - mai állapotában - sem szellemiségében, sem gyakorlati aszkézisében nem tekinthető az Özséb által alapított Magyar Pálos Rend közvetlen folytatásának, mivel jelentősen eltér az ősi Magyar Pálos Rend jellegzetességeitől.

A magyar pálosoknak a Rend megszüntetése után 150 évig nem sikerült újra éledniük, csak 1934-ben nyílt lehetőség "a pálos lelkeség" hazatelepítésére Lengyelországból. A Rend ősi magyar szellemiségének kibontakozását azonban megakadályozta egyrészt a lengyel alárendeltség, másrészt a kommunista diktatúra, amely 1950 tavaszán ismét feloszlatta a Rendet. Ekkor hazánkban a pálos szerzetesek száma 38 volt, és bár nagyrészüket bebörtönözték vagy internálták (ketten közülük vértanúságot szenvedtek), a tagok toborzása titokban folytatódott, és így jött létre az un. klandesztin (titkos, rejtett) Pálos Rend. Kockáztatva a meghurcoltatást és a bebörtönzést a rejtőzködő novíciusok és szerzetesek rendszeresen találkoztak, fogadalmat tettek, tanulmányozták a Rend történetét, titokban élték a pálos hivatást,

és készek voltak arra, hogy átmentsék az ősi Rendet.

1956 után is tovább folyt a titkos Rend üldöztetése a kommunista állam részéről, és amikor 1961 február 7-re virradó éjszakán Páter Bolváry Pál rendfőnököt letartóztatták, Páter Árva Vince (aki szintén az 50-es években, titokban lépett be a Rendbe) vette át a pálosok vezetését.

Páter Árva Vince és az ősi magyar pálos szellemiség

P. Árva Vince, aki élete fő céljának az ősi magyar pálos lelkiesség felélesztését és a Rend megújítását tűzte ki, 1932-ben született és 1959-ben végezte el a teológiát. Különböző kápláni helyek után - miközben aktív tagja és vezetője a titkos Pálos Rendnek - 1968-ban Esztergomba kerül könyvtárosnak, majd 1970-73 között a Keresztény Múzeum igazgatója. 1976-ban került a márianosztrai plébánia élére, ezután 1982. augusztus 22-én a lengyelországi rendfőnök is megerősíti a titkos Rend vezetésében. 1984-85 között a Római Magyar Intézet növendéke, ahol a Szentté Avatási Kongregációban diplomát szerez, és elkötelezett feladatának tekinti Boldog Özséb szentté avatásának elérését és az ehhez szükséges dokumentumok összegyűjtését.

A politikai rendszerváltáshoz közeledve mindent elkövet, hogy a titkos pálosok nyíltan gyakorolhassák tevékenységüket, és jogi rehabilitációban részesüljenek. Ennek érdekében felterjesztette Rómába a titkos pálosok névsorát, akiknek szerzetesi mivoltát a Szentszék 1989. május 20-án elismerte. (1992. február 17-én pedig a Legfelsőbb Ügyészség rehabilitálta a meghurcolt pálosokat.)

Időközben a lengyelországi központú Pálos Rend természetesnek vette, hogy a Magyar Pálos Rend lengyel vezetés alatt fog újra indulni. 1989-ben 4 kolostorban indulhatott meg lengyel vezetés alatt a pálos élet, és ezzel egy időben P. Máthé Pétert nevezték ki megbízott tartományfőnöknek. Közben a magyar állam "visszaadta" a pálosok tulajdonába a budapesti Sziklatemplomot, ahol csaknem 40 éves kényszerű szünet után, 1989. augusztus 27-én mutattak be újra szentmisét. A Sziklatemplom kinevezett igazgatója 1990-től Árva Vince, aki egyben a Rend országos gondnoka is lett. Ettől az időtől kezdve kiéleződött a feszültség a lengyel vezetésű Pálos Rend és Árva Vince között, aki fokozatosan döbbsen rá, hogy ő nem az ősi - Boldog Özséb által alapított - Magyar Pálos Rendben van, hanem az eredeti szellemiségétől és lelkiességétől megfosztott (egyébként jóindulatú) lengyel pálosok között, akik teljesen be akarták olvasztani a magyar területet is.

Árva Vincét, aki az ősi Magyar Pálos Rend újjászervezését tartja élete fő céljának 1994-ben száműzni próbálták a Rendből, és bár ezt Rómában - az "error invicibilis" (legyőzhetetlen tévedés) alapján - nem hagyták jóvá, de a Renden kívüli életet javasoltak számára. Ettől kezdve különböző helyeken lelkipásztori szolgálatot látott el. Jelenleg Pilisszántón "száműzetésben" él és dolgozik, miután a Vatikán - a lengyel pálosok kezdeményezésére - 2004. május 28-án kelt határozatával kinyilvánította, hogy P. Árva Vince nem tagja többé a Pálos Rendnek. Ebből világosan látszik, hogy mind a mai napig a Magyar Pálos Rend jogtalan feloszlásának rehabilitációja nem történt meg, és annak újjászerveződését - P. Árva Vince elszigetelésével - éppen az a lengyel Pálos Rend akadályozza, amelyik 210 évvel ezelőtt a Magyar Pálos

Rendből vette eredetét.

Az ősi Magyar Pálos Rend jellegzetességei

Egyértelműen bizonyítható, hogy a Magyar Rendből kiszakadt lengyel ág fokozatosan veszítette el (érthető módon) az ősi magyar jellegzetességeket, amelyek a következőkben foglalhatók össze:

- a remeteség hármasság jellege: az imádság, a magány és a vezeklés,
- erős magyarságtudat,
- a mindenkor rendfőnöknek a Rend magyarországi központjában kell tartózkodnia,
- a pálos szerzetes elsősorban nem magáért, hanem nemzetéért és hazájáért imádkozik és vezekel,
- az ima vezeti el őket a legmélyebb istenismeretre és a szeretetre, amely a legtökéletesebb szolgálat az Úr előtt,
- a Rend életében központi helyen áll a Mária-tisztelet, és a szent őrangyalok segítségül hívása,
- szakadatlan rózsafüzér imádság, virrasztás és böjt,
- monostoraik többsége Mária kegyhelyeken épült,
- kritikus történelmi helyzetben mindig az első sorban küzdöttek az ország függetlenségéért és szabadságáért.

A fentiekből következik, hogy az ősi Magyar Pálos Rend helyreállítása nemzetünk megmenekülésének és felemelkedésének kulcskérdése, ahogyan ez az ősi igazság már Pázmány Péter szájából is elhangzott:

"Et tu Hungaria, mi dulcis patria, cum Paulinis crescis, et cum itidem decrescis."

"Te is Magyarország, édes hazám, a pálosokkal fogsz növekedni és ugyanazokkal fogsz hanyatlani."

A zarándoklat programja

Zarándoklat a Magyar Pálós Rendért

Írta: NH

2006. január 13. péntek - Módosítás: 2006. január 13. péntek

Január 20., péntek:

- a zarándokok legkésőbb 18.30-ra Pilisszántóra érkeznek: megközelíthető autóbusszal az Árpád-híd pesti hídfőjétől, ahonnan a buszok Pilisszántóra 15.30, 16.30, 17.00, 18.00 kor indulnak.

A vonatok pedig a Nyugati pályaudvarról 15.35, 15.57, 16.33, 17.03 kor indulnak, amelyekkel Pilisvörösvárig jutunk, innen 7 km-es gyaloglással jutunk Pilisszántóra.

- 19.00: Szentmise a templomban, bemutatja P. Árva Vince
- 20.00: Imádság és virrasztás a templomban váltott csoportokban egészen hajnalig.

Szállás a közösségi házban, hálózsákot, meleg ruhát és egy napi hideg élelmet mindenki hozzon magával!

Január 21., szombat:

- 9.00: séta Boldog Özséb barlangjához
- 10.00-11.00: A szombat hajnalban induló zarándokok megérkezése Pilisszántóra
- 11.00: ünnepi Szentmise a templomban, bemutatja P. Árva Vince
- 12.00: Imádságok, énekek Boldog Özséb sírjánál, vezeti P. Árva Vince
- 13.00: Zarándoklat Pilisszentlélekre
- 18.00-19.00 Visszaérkezés Budapestre.

Szeretettel várunk minden jó szándékú embert és övéit, akik felelősséget éreznek országunk jövőjéért!

2006. január 11.

Árva Vince baráti támogatásával:

Zarándoklat a Magyar Pálos Rendért

Írta: NH

2006. január 13. péntek - Módosítás: 2006. január 13. péntek

Róbert lovag és a debreceni Szent László Kör